

indikaattori

1/2020

Sisällys

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajan palsta
- 5 TEKsti
- 6 Hallitus esittäytyy
- 11 Halloped-esittelyt
- 12 COVID-19
- 14 YKIn 27. vuosijuhlat
- 17 Haalariprojekti
- 18 YKIläiset maailmalla
- 24 Kyykkäpöhinää PoWiCupissa
- 26 MM-kyykkäreportaasi
- 27 Te ette kysyneet - YKI-bändi vastaa

Indikaattori on Tampereen yliopiston ympäristö- ja energiatekniikan opiskelijoiden killan, Ympäristöteekkarikilta ry:n kiltalehti. Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Päätoimittaja ja taittaja
Kansikuvat

Juhani Kotilainen
Venla Ruotanen &
Olli Tammenlarva

Pääkirjoitus

Moikka!

Oon Juhani, ensimmäisen vuoden opiskelija ja tämän vuoden päätoimittaja. Mun tehtävänä on taittaa jokaisen YKIläisen arjen pelastus, Indikaattori, ja sen takia myös tätä ensimmäistä palstaa kirjoittelen. Lisäksi teen tapahtumiin julisteita ja muuta sellaista.

Tähän ensimmäiseen lehteen meni aika paljon aikaa, kahdestakin syystä. En ollut aiemmin kovin paljoa käyttänyt taitto-ohjelmia, joten aika paljon sitä sai opetella. Toisena syynä oli kaikkien kauhu, korona, joka muutti ensimmäistä indikaattoria siinä missä se muutti kaikkea muutakin.

Lehti starttaa tuoreen hallituksen esittelyllä, minkä jälkeen vuorossa on jutut perinteisistä tapahtumista, kuten vujuista, MM-kyykästä, sekä haalarisaunasta. Lisäksi lehteen on tiensä löytänyt erikoisempiakin juttuja, vaihtokokemuksista pandemian runteleman Hervannan tulevaisuuteen. Lopuksi vielä pääsette lukemaan YKI-bändin historiasta haastattelujen kautta

Wapun, sekä sen ohella kaiken muun mukavan peruuntuminen on varmasti ollut kova kolaus itse kullekin. Sen vuoksi toivon, että jokainen lukija saisi tästä lehdestä piristystä etäopiskelun täyttämään arkeensa. Nyt on hyvä hetki istahtaa alas, ja muistella huolettomia, hyviä aikoja.

Erityiset kiitokset kuuluvat kaikille juttujen kirjoittajille, sillä he mahdollistavat Indikaattorin julkaisun. Tulevaisuutta ajatellen, jos sulla on minkäänlaista ideaa juttuun, niin älä epäröi ottaa muhun yhteyttä TG:ssä @losjuhanos. Samainen osoite toimii myös palauteboksina, jonne voit kertoa mistä tykkäsit ja mistä et tykännyt lehdessä.

Hyviä lukuhetkiä ja muistakaa pestä kädet!

Juhani Kotilainen

Puheenjohtajan palsta

Moi!

Tämän vuoden tätä palstaa kirjoittelen minä, Marikki Heiskanen, YKIn puheenjohtaja vuosimallia 2020.

Kuukausi sitten, kun luonnostelin tästä tekstistä ekaa luonnosta, se oli aika erinäköinen. Hallituksen toimintavuosi oli pyörähtänyt vauhdilla ja hyvällä pohinällä käyntiin. Oltiin juuri saatu juhlistua 27. vujut huikeissa sirkustunnelmissa ja kalenteri oli kevääksi täynnä vanhoja suosikitapah-tumia ja jännittäviä uutuuksia. Parin viikon aikana tilanne muuttuikin sitten ihan täysin ja vanha tekstiluonnos meni roskakoriin. Pandemia iski Suomeen ja yhtäkkiä kalenteri näyttääkin tyhjää koko loppukevään.

Nyt tämä lehti kenties ilahduttaa päiväsi kesken etäopiskelun tai -työskentelyn. Opiskelumoti-vaatiota sai omallakin kohdalla etsiä uudestaan, kun lukuvuoden loppupalkinto Wappu siirtyikin monella kuukaudella. Näinä vaikeina aikoina on kuitenkin saanut ilahtua ja yllättyä ykiläisten yhteisöllisyydestä. Uusi kiltahuone on rakenneltu etäyhteyksien varaan, ja aamukahvin juominen virtuaalikiltahuoneella tuo hyvää mieltä etäopiskeluun.

Ei tässä paljon muuta voi tehdä kuin toivoa että tämä poikkeustila loppuisi mahdollisimman pian. Muistakaa pitää huolta kaverista, sillä moni meistä opiskelijoista on nyt jäänyt arjessaan aika yksinäiseksi. Pitäkää vaikka lounastreffit etäyhteyksien varassa tai tulkaa etäkiltahuoneelle iltapäi-väkahville. Ja muistakaa käydä ulkoilemassa jos vain olette terveitä, sillä kyllä kerrostaloasunnos-sakin voi mökkihöperöityä näissä olosuhteissa.

Nyt siirrytään tämän lehden myötä hetkeksi muistelemaan aikoja, kun koronavirus oli vain joku Kiinaa koetteleva ilmiö ja täällä pelattiin kyykkää ja juhliittiin vujuja. Ja kyllä se Wappukin vielä koittaa!

TEKsti

Heloust vaan kaikille!

Tervetuloa uuden TEK-kiltayhdyshenkilön eli meikäläisen, jonka jotkut tuntee nimellä Mikael Ahtonen, TEKstin pariin. Vuoden vaihteessa Eetu jäi eläkkeelle makkaran_paisto duunista ja uusi tupsufuksi tuli grillin ääreen. Vielä lyhyesti meikäläisestä:

Vuosikurssi: kakkonen, pääaine: kaiken polttaminen (jopa oman käden), pituus: ainakin 100 sent-tiä, penkistä: oman itteni, Miksu: se nuorempi.

Jotkut voivat jo miettiä, että mitä KYH oikeasti tekee hallituksessa, kerran kun makkarakoneita he ovat. No KYHithän auttavat (lue ohjaavat TEKIn sivuille) killan jäseniä kaikessa TEKiin liit-tyvissä asioissa, on se sitten työelämän edunvalvontaan liittyvää asiaa tai miksei vaikka TEKIn lakipalveluiden hyödyntämistä. Osoitteesta tek.fi/jasenpalvelut-ja-edut löytyy kaikki mitä TEK tarjoaa jäsenilleen. Muun muassa YKIn yleisessä kyselyä TEKniikka & Talous lehteä saa nettiver-siona opiskelijajäsenenä ilmaiseksi. TEK myös tarjoaa jäsenilleen seminaareja ja luentoja, joista saa hyödyllisiä tietoja ja taitoja työelämään. TEKIn jäsenenä saat myös Pohjola Vakuutuselta 20% alennuksen matkustajavakuutukseen ja 5% alennuksen matkatavaravakuutukseen.

Ei siitä sitten sen enempää. Liitytkää TEKIn jäseneksi, jos ette ole jo ja jos ootte niin ottakaa kaikki irti jäsenyydestä!

(TEKsti oli alunperin pidempi, mutta koronaviruksen vuoksi osa siitä joutui karanteeniin)

Makkaroita paistellen

Mikael Ahtonen

TEK- kiltayhdyshenkilö ja Yritystoimari

Hallitus esittäytyy

Vaikeina aikoina on tehtävä vaikeita päätöksiä. Jäsenistö on vaatinut hallitukselta konkreettisia toimia koronakriisiin, eikä hallitus ole jäänyt toimettomaksi. Seuraavaksi hallituksen jäsenet paljastavat go-to vessapaperinsa, sekä kertovat tärkeimmän asian, millä koronakriisistä selviää. Näillä vinkeillä selviätte tästäkin koettelemuksesta naarmuitta!

Marikki Heiskanen
Puheenjohtaja
Sipsit ja sweet chili -dippi.

Neela Walin
Opintovastaava, VPJ
Lukuisat suoratoistopalvelut.

Ida-Maria Blomback
Rahastonhoitaja
Videopuhelut kavereiden kanssa, ettei pääse liikaa järkevoitymään

Josefiina Aitalaakso
Fuksivastaava
Pulkka, jolla voin laskea koronaa pakoon

Emma Väre
Fuksikenraali
Pema (pepsi max)

Ella Kallio
Tapahtumavastaava
Tetriksen pelaaminen

Sanna Törmänen
Opintotoimari
Polkemt-selkkari
(polymeerikemian töiden labraselkkari)

Saana Kähkönen
Sihteeri
Viinijooga, mieluiten kuohuvalla laadulla

Venla Vilhonen
Fuksitoimari
Keskenäräinen kandi
(sekä iso varasto leivonta-tarpeita, jotta sen tekemistä voi edelleen vältellä)

Jenni Palomäki
Tapahtumatoimari
Netflix-maratoonit

Katariina Kukkasniemi
Tapahtumatoimari
Pokemon-maraton
Ellan kanssa

Siiri Lampela
XQ-vastaava
Höyrytekniikan harkkatyö

Aleksi Hämäläinen
KV-toimari
Suojapuku ja ruttonaamio

Ada Grundström
XQ-toimari
Never ending -projektit
kuten sisustus ja
valokuvakirja

Tommi Paavola
Renki
Rubiininpunainen pelastus

Neea Kauppinen
Renki
Oma sauna, ettei vain tarvitse
poistua asunnosta

Onni Havunen
Isäntä
Vaikeina aikoina luotan
laatuun - siksi käytössäni
on Hansgrohen -merkkinen
bideesuihku.

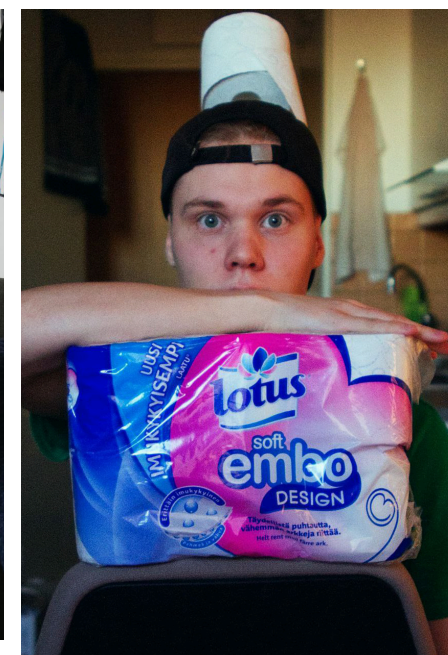
Pekka Moilanen
Alumnitoimari
Hyvä Milanolainen viini

Mikael Mäki-Latvala
UlkoXQ-toimari
Käpylehmien tekeminen

Aleksi Sivonen
ATK-toimari
Musiikki

Antti Rasku
Tiedotusvastaava
Talouspaperi (vessapaperin loputtua)

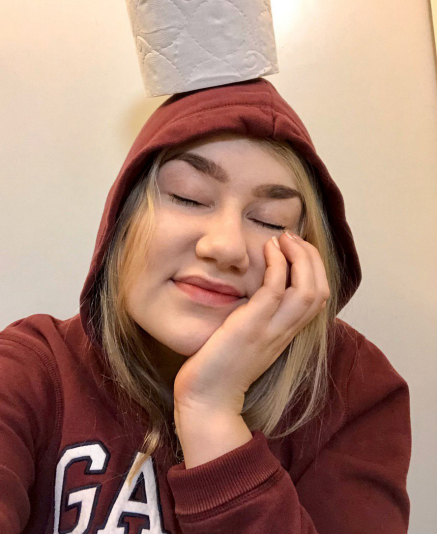
Olli Tammenlarva
Valokuvaaja, ATK:n apu
Söpöt eläinjutut, ATK ja
kotiviini

Kasper Rissanen
Liikuntatoimari
Pleikkari

Kati Nordlund
Pakopelitoimari
Teevarasto

Anna-Reetta Eilola
Yritysyhteistyövastaava
TISuomi kausi 7

Saara Mäkäräinen
Yritysyhteistyötoimari
Saksofoni, estää mökki-
höperöitymisen ja
naapurit tykkää

Mikael Ahtonen
TEK-Kiltayhdyshenkilö
Yritysyhteistyötoimari
Peli(hiiri) ja nukkuminen

Carita Kujala
Piika
Salkkareiden juonenkään-
teiden seuraaminen

Pyrä Kiesilä
Yritysyhteistyötoimari
Pleikkari

Iina Ridanpää
Emäntä
Tempparien uusi kausi

Juhani Kotilainen
Päätoimittaja
Väriytskirja ja spotify

Halloped-esittelyt

Moikka! Oon Ella ja opiskelen toista vuotta YKIIIä. Hallopedinä oon toiminut viime vuoden lopusta lähtien KEB:n opetuksen kehittämisryhmässä ympäristötekniikan edustajana. Tehtävänäni on välittää opiskelijoiden näkemyksiä opetuksen kehittämiseen liittyvissä asioissa. Kokouksissa käydään läpi kehitysideoita niin tutkinto-ohjelmaan kuin ihan yksittäisiin kurssiin liittyen yhdessä tiedekunnan työntekijöiden ja muiden hallopedien kanssa. Hallopedeily on helppoa ja kivaa hommaa, jossa pääsee vaikuttamaan konkreettisesti opetuksen tulevaisuuteen.

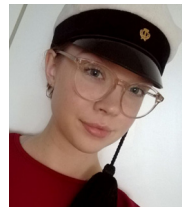
Hei! Olen Laura Kylmä ja olen kolmannen vuoden energiateekari. Toimin energiatekniikan opiskelijaedustajana opetuksen kehittämisryhmässä, jonka kokouksissa käsitellään opetuksen liittyviä asioita, kuten esimerkiksi kurssipalautteita ja -muutoksia. Tehtävänäni on välittää eteenpäin muiden opiskelijoiden näkemyksiä ja mielipiteitä. Koen, että hallopedinä toimimisessa mukavinta on mahdollisuus päästä vaikuttamaan konkreettisesti opetuksen laatuun.

Tervehdys! Nimeni on Markus, kiltani on YKI, sekä halloped-tehtävänäni on toimia Tekniikan ja Luonnontieteiden tiedekunnan koulutuksen ohjausryhmän opiskelijaedustajana. Pestini pitää sisällään opintokokonaisuuksien strategisempaa suunnittelua ja valmistelua, eli käytännössä pääsen vaikuttamaan millä periaatteilla tiedekuntamme sisäisiä opintoja, opetussuunnitelmia ja opiskelijavalintoja tullaan ohjaamaan. Laadimme myös mm. raportin konsistorille näiden samojen strategisten painopisteiden toteutumisesta opetussuunnitelmissa, sekä valmistelomme tiedekuntaneuvostolle esitykset uusista tutkinto-ohjelmista. Pestini varajäsenenä toimii Emilia Kuokkanen, löydät hänet Hiukkaselta.

Moi! Mun nimi on Martta ja opiskelen YKIIIä tokaa vuotta. Hallopedina aloitin viime vuoden lopulla ja toimin siis opetuksen kehittämisryhmässä energiatekniikan varajäsenenä. Opetuksen kehittämisryhmä on melko pieni ryhmä ja opetuksen liittyviin asioihin pääsee vaikuttamaan matalalla kynnyksellä. Pestissäni vien kansaopiskelijoiden palautteita ja ideoita opetukseen liittyen eteenpäin, ja opin paljon opetukseen liittyvistä ajankohtaisista asioista.

Moro! Mä oon Neela, 3. vuoden ykiläinen. Toimin hallopedinä tiedekuntamme tiedekuntaneuvostossa ja vuosi 2020 on mulle toinen vuosi hallopedinä. Hallopedinä pääsen kertomaan tiedekuntaneuvostolle edustamani opiskelijoiden mielipiteitä käsillä oleviin asioihin. Nämä asiat voivat vaihdella esimerkiksi yliopiston strategian kommentoimisesta aina arviointiohjeen ja tutkintosäännön kommentoimiseen. Koen, että pestissäni tärkeintä on kuunnella opiskelijoiden mielipiteitä, joten jos sinulla on jotain mielen päällä näihin asioihin liittyen, niin rohkeasti vain kysymään ja kertomaan! Jos en itse osaa auttaa, niin toivottavasti osaan ainakin ohjata oikean henkilön puoleen.

Moikka! Olen Petra, vasta 6. vuosikurssin ykiläinen ja monessa liemessä marinoitu halloped. Tällä hetkellä halloped-pestini on opetuksen kehittämisryhmässä ympäristötekniikan varajäsenenä, sekä yhteiskunnallisen vuorovaikuttamisen neuvoston varajäsenenä. Aikaisemmin olen toiminut opiskelijajäsenenä mm. tiedekuntaneuvostossa ja tasa-arvo- ja yhdenvertaisuustoimikunnassa. Halloped-hommissa parasta on se, kun pääsee konkreettisesti vaikuttamaan opiskelijoiden arkeen ja kertomaan omia ja muiden opiskelijoiden ideoita suoraan niistä päättävälle henkilölle. Olen aina kokenut, että opiskelijajäseninä todella kuunnellaan eri työryhmissä ja kokouksissa ja meidän asiantuntemustamme opiskelusta aidosti arvostetaan. On hienoa tietää, että omalla panoksella voi vaikuttaa siihen, että tulevilla opiskelijoilla asiat ovat taas hieman paremmin kuin #ennen.

Moikka! Olen Siiri, kolmannen vuoden ykiläinen ja toimin YKIn hallopedinä, eli hallinnon opiskelija edustajana. Toimin teknis-luonnontieteellisen kandidaattitutkinto-ohjelman suunnitteluryhmässä, joka vastaa entistä perustutkinto-ohjelman suunnitteluryhmää. Hallopedinä pääsen vaikuttamaan ja kehittämään konkreettisesti meidän opintoja, sekä viemään eteenpäin muilta opiskelijoilta kuulleita palautteita ja kehitysideoita, kuten Materiaalivirtojen hallinta -kurssin kohdalla tehty isompi projekti. Hommiini sisältyy myös opiskelijamarkkinoinnin kehitys, opintopalautelaatikko ja sen myötä tullut koonti Excelin päivitys. Itse ryhmässä paneudutaan tutkinto-ohjelman opetussuunnitelmaan ja seurataan opiskelijoiden etenemistä, sekä kehitetään heidän ohjausta. Tämä on sitä ns. ruohonjuuri-tason hommaa.

COVID-19

”Wappu? En oo koskaan kuullukkaan.”

”Mikä ihmeen sauna? Muistaakseni korrekti termi on sokerivarasto.”

”Kyllä, käyn paskalla 19,5 kertaa päivässä. Mitä sitten?”

Niin on päässyt käymään Hervannassa, johon koronavirus on jättänyt valtavat jäljet. Kukaan ei oikeastaan halua edes myöntää, että koronavirusta edeltänyttä aikaa olisi olemassa. Suuria muutoksia oli alkanut tapahtua jo muutama vuosi ennen koronavirusta, kun keskellä vuoden 2018 SpaceWappua brändijulkareissa kerrottiin, että tulevaisuudessa ihminen ratkaisee. Ei ratkaissut kuitenkaan kaikkea. Vaikka painetussa mediassa vuonna 2017 esitetyt tulevaisuudennäkymät eivät toteutuneetkaan Marsiin perustettavine Kone- ja Mikotalotehtaineen (ks. Indikaattori 4/2017, s. 10), huomattavia asioita tapahtui silti. Sittemmin tuli uusi Tampereen yliopisto, Hervannan kampus, koronavirus, Tampereen ratikka, Newtonin itsepalvelukassat... Sekä Wapun siirtäminen.

Keväällä 2020 Tampereen yliopisto sulki ovensa koronaviruksen takia. Tätäkin isompi asia, Wapun siirtäminen eteenpäin, kohahdutti sen aikaista Tampereen korkeakouluyhteisön opiskelijakansaa. ”Wabu ei lobu” oli ollut varsin lohdullinen lausahdus jo vuosia ja sen odotettiin pitävän paikkaansa myös kyseisenä vuonna. Luotto oli kova: vaikka Hervannan kampuksen fuksit joutuisivatkin kärvistelemään kevään ja kesän yli ilman Tammerkosken linnunmaitomaisen lämmintä teekkarikastetta, olisi kaste ja viisinumeroinen määrä muita tapahtumia luvassa syksyllä 2020. Näin kerrottiin. Wappua ei olisi peruttu, se vain siirrettäisiin, jolloin lukuvuonna 2020-2021 olisi kaksi Wappua.

Mitään ei kuitenkaan tapahtunut. Syksyllä 2020 ei järjestetty Wappua eikä mitään muutaakaan sen koomin. Koronavirus ei ottanut laantuakseen vaan vei mennessään niin Wapun kuin Tampereen korkeakouluyhteisönkin, eivätkä Tampereen yliopiston ovet enää koskaan virallisesti avautuneet tai edes liukuneet. Viruksen valtakauden alkuvaiheessa asetettuja rajoituksia ei koskaan hellitetty, päinvastoin - ne tiukkenivat tiukkenemistaan ajan kuluessa. Hervannan autonominen asema kuitenkin vahvistui yhteiskunnan rakenteiden murtuessa koronaviruksen vallan alla, jolloin Hervannasta – kuten muistakin alueista – alkoi muodostua itsehallintoalue. Wappu todellakin siirtyi kauas tulevaisuuteen.

Luonnollisesti, vaikkei uutta koulutusinstituutiota koskaan virallisesti perustettu Tampereen korkeakouluyhteisön lakatessa olemasta, valjastettiin Hervannan kampuksen tilat tutkimuskäyttöön. Nykyiseltä nimeltään Hervannan yliopistolla keskityttiin lähestulkoon täysin vain energia- ja prosessitekniiseen toimintaan, jolloin kellään ei ollut aavistustakaan

esimerkiksi siitä, miten koronavirus voitaisiin selättää. Sen sijaan viruksen ansiosta kasvanut pehmopaperin kysyntä sai aikaan sen, että joskus kauan sitten Tampereen teknillisellä yliopistolla haudattu paperinjalostus- ja pakkaustekniikka sai uutta jalansijaa Hervannassa. Hervannassa riitti metsää ja tästä syystä metsät valjastettiinkin palvelemaan metsäteollisuuden tarpeita. Huhujen mukaan Hervannassa toimii vielä tänäkin päivänä useita maanalaisia paperikoneita, esimerkiksi Paperikone 2 eli PK2.

”Väestönsuoja... niinpä niin. Näitähän Hervannassa riittää.”

Strategisesti Hervannan laitamille pystytetyillä teollisuustuulivoimaloilla pystyttiin turvaamaan niin Hervannan energiantarpeen tyydyttäminen kuin alueen puolustaminenkin, tuulivoimaloiden synnyttämien infraäänien aiheuttaessa vakavia terveydellisiä haittoja Hervantaa uhkaaville muukalaisille. Tuulivoimaloista saatiin äärettömästi uusiutuvaa energiaa ja ylijäämä sähköllä pyörätettiin Hervannan yliopiston (o.s. Tampereen teknillinen korkeakoulu) energia- ja prosessitekniikan halliin rakennettua biojalostusyksikköä. Ensimmäinen ilmantislausyksiköstä saatu puhdas happi hyödynnettiin Hervannan metsäteollisuuden sivuvirtojen kaasutuksessa. Sitten kaasutusprosessista saatu synteetikaasu jatkoi matkansa Fischer–Tropsch-synteesiin ja tuotteena saatiin uusiutuvia polttonesteitä, lähinnä biodieseliä. Tällä biodieselillä saatiin turvattu dieselgeneraattorien toiminta, joiden tuottamalla sähköllä Hervannan ratikka kulkee tänäkin päivänä, palvellen sitä yhtä ainoaa matkustajaa joka ratikan kyytiin saa kerralla astua koronaviruksen takia. Etsin edelleen Hervannassa toimivia sellutehtaita, joista saadaan kellon ympäri sellua Hervannan paperiteollisuuden tarpeisiin. Kenties vielä joku päivä tiedän myös, milloin keväästä 2020 ikuisuuteen siirretty Wappu järjestetään.

Kirjoittaja on lainkuuliainen Hervannan itsehallintoalueen kansalainen ja biojalostaja.

YKIn 27. vuosijuhlat

Teksti: Emma Väre

Kuvat: Olli Tammenlarva & Venla Ruotanen

Helmikuussa juhliittiin taas tuttuun tapaan Ympäristöteekkarikillan vuosijuhlia ja minä sain päätoimittajalta kunniatehtävän raportoida juhlista. Tämä artikkeli pohjautuu sekä allekirjoittaneen omiin kokemuksiin, että silliksellä tehtyihin osallistujien haastatteluihin. Annetaan puheenjohtajan aloittaa tiivistämällä juhlista jäänyt fiilis.

- Ykiläisten yhteisöllisyys liikutti.

Tällä kertaa teemana oli sirkus ja meno oli sen mukainen. Cocktailtilaisuus pidettiin viime vuosista poiketen kampusklubilla ja keskellä perjantaista koulupäivää sinne saapuikin sekalainen joukko sirkustaiteilijoita. Ykiläiset eivät tälläkään kertaa pettäneet asujen suhteen ja teeman mukaiseen pukeutumiseen oli panostettu upeasti. Oli eläimiä, voimailijoita, uimahyppääjiä, tirehtöorejä, sirkusruokaa, taikureita ja kaikkea muuta maan ja sirkusteltan väliltä. YKI sai hienoja lahjoja, joista ainakin heti käyttöön pääsivät kiltakäytävän puutarhakalusteet ja sanaristikkirja. Seremoniamestari oli huolissaan cocktailtilaisuuden venymisestä, sillä kutsuvieraita oli paljon, mutta huoli oli turha ja lahjanluovuttajat sairaan nopeita. YKlä juhlistamaan oli saavuttu kauempaakin, nimittäin lappen Rannoilta. Pelletin edustaja kommentoi YKIn vuosijuhlia seuraavasti.

- Suosittelisin kaverille.

Juhlapaikka oli ainakin allekirjoittaneelle ennestään tuntematon Soutupaviljonki. Se oli tunnelmallinen ja varsinkin sirkustelttamaiset valot olivat hienot. Juhlien kulkua kommentoi seuraavasti vikiviki Vilhonen.

Mitä mieltä pääjuhlasta?

- Juhlat olivat hyvät ja sivistyneet ennen kaikkea, oltiin kiltisti.

No entäs fasiliteetit?

- Kasvisruoka oli tosi hyvää, sirkustelttapöytäkoristeet oli hienot ja niihin oli nähty vaivaa, nakkilaiset oli hyviä, kaikki toimi.

Juhlissa jaettiin ensimmäistä kertaa Ympäristöteekkarikillan historiassa ansiomerkkejä ja ainakin suosionosoitusten voimakkuuden perusteella arvioisin niiden menneen oikeisiin osoitteisiin. Lisäksi jaettiin vuoden ykiläisen palkinto jo kolmatta kertaa ja pääsin haastattelemaan tuoretta vuoden ykiläistä, rakasta tutoriani, koko kansan Eemeliä.

Miltä nyt tuntuu?

- Tuntuu hyvältä.

Mitä luulet, miksi sä olet vuoden ykiläinen?

- Oon räkinyn kattoon kiltahuoneella...

Tarinan opetus on että älkää käykö luennoilla.

Mitä YKI merkitsee sulle?

- Se on about elämä.

Juhlat kuluivat kuin siivillä ja potrettihärdellin jälkeen siirryttiinkin jo jatkoille. Jatkopaikalle teleporttaaminen onnistui viime vuotta helpommin, sillä liukastumisen vaara ja kuolema olivat vähemmän läsnä. Jatkoilta allekirjoittaneella on vain hataria muistikuvia, mutta ainakin Puoliautomaattisen mukaan he olivat jatkoilla esiintymässä. Jatkoista enemmän muistikuvia on Räkämäkellä, joka kommentoi omaa suhdettaan vuosijuhlimiseen näin.

Oot jo toista kertaa jatkoilla päänakissa, miksi?

- Kännisille ihmisille nauraminen ja nakkilaisen määrääminen on kivaa.

Miks oot aina nakissa etkä juhlimassa?

- En tykkää vuosijuhlista. Ja nakkilaiset pääsee sillikselle.

Lauantaina juhlakansa saapui viettämään Antin syntymäpäivää. Yleinen konsensus tuntui olevan, että sillis on vuosijuhlien paras osuus ja elämän parasta aikaa. Puitteet oli kunnossa rakkaalla teekkarisaunalla, palju oli lämmin (kiitos Pekka kun pysyit kaukana) ja popparikone kuuma. Lopuksi otteita sillisvierailta.

Kasper Rissanen, ootko tutustunut uusiin ihmisiin vujuilla?

- Mua pelottaa ihmiset sille että en mä lähe kehenkää tutustumaan.

Hiukkasen edustaja Veikka Nikander, mitä teet täällä?

- Oon täällä toista kertaa ja nää on oman killan vujujen lisäksi ainoot missä oon käyny.

Marikki Heiskanen, mitä mieltä uudesta vuoden ykiläisestä?

- Eemeli on erittäin positiivissävytteinen henkilö.

Saze, miten menee?

- Mä oon todella tyytyväinen että mä oon juuri nyt tässä paikassa. Ja kaikki muut paikat - ne on ihan perseestä ja mä en oo siellä.

Mikael Mäki-Latvala, miten on sillis mennyt?

- Joukkueena ollaan menty eteenpäin.

Anna Koskinen, miten menee?

- *sensuroitu*

- Älä printtaa tota, mulla on lakimiehiä.

Esiintyvä taiteilija Pekka Moilanen, miten keikka meni?

- Vähän jännitti alkuun mut skumppa auto.

Vujukonkari Essi Nousiainen, mitä sä haluaisit sanoa ykiläisille?

- Työt on vaan töitä ja alumnitkin voi vetää.

Silliksen päänaakkilainen Niilo Rannikko, mitä mieltä oot ykiläisistä?

- Ykiläiset on lähtökohtaisesti reippaita kun kaikki jaksaa dokata näin pitkään.

Indikaattorin freelance-toimittaja ja 1/3 sirkusteltaa,
Emma Väre

HAALARIPROJEKTI

Teksti: Annika Hakala, Siiri Mäki-Turja ja Juha Jernvall

Kuvat: Olli Tammenlarva

Fuksit ovat saaneet nauttia metsänvihreistä haalareistaan jo marraskuun lopulta saakka. Haalariprojekti oli syksyllä kaikkien huulilla ja nyt on aika muidenkin kuulla tapahtumien kulusta. Meillä haalari-tiimissä tavoitteet olivat harvinaisen selvät: saada haalarit mahdollisimman nopeasti ja tietenkin ennen muita.

Tiimimme suunniteltua työnjaon ja aikataulun, alkoi koko fuksiporukkaa raastanut firmoihin soittelu mainospaikkojen myymiseksi. Välillä useiden soitto-kertojen jälkeen vastausta ei kuulunut. Periksi antamattomina soittelijoina aloimme kuitenkin yksi kerrallaan saada mainospaikkoja myytyä, ja parissa viikossa mukana oli jo hyvä määrä firmoja tukemassa projektiamme. Iloksenne huomasimme, että haalareitamme tulisi koristamaan lähes 30 logoa, ja rahaa fuksien hyvinvointiin jäisi runsaasti.

Monta lähetettyä sopimusta ja laskua myöhemmin saivat fuksit äänestää haalareihin tulevista ominaisuuksista ja pääsimme vihdoinkin tilaamaan rakkaat kangaskappaleemme. Halusimme jatkaa edellisen vuosikurssin aloittamaa perinnettä, ja tilata haalarimme ekokankaasta, josta 65% on valmistettu kierrätetyistä materiaaleista. Jännityksen aihetta riitti, sillä ekokankaan saapumista haalarifirmalle odoteltiin viikkoja ja silloisen postilakon juonenkäänteet olivat vähintäänkin arvaamattomia. Kaikkien yllätykseksi haalarit saapuivat kuitenkin ennätysajassa kiltahuoneelle, hyvissä ajoin ennen kauan odotettua haalarisaunaa.

Kaikki projektiin opponut aika, turhautuminen ja odottelu palkittiin lopulta, kun joulukuussa pääsimme juhlistamaan haalareitamme, sekä rentoutumaan saunan ja Herwantapelin parissa. Mainion myyntisaldomme ansiosta ruokaa ja juomaa riitti. Kovalla työllä ansaittuja rahoja säästääksemme haalarisaunan virvokkeet (sala)kuljetettiin eteläisestä naapurivaltiostamme saakka ja kaikkien onneksi budjetista jää vielä kulutettavaa vapun rientoihin.

YKIläiset maailmalla

Taiwan YKIläisen silmin

Teksti & kuvat: Santeri Kiskola

Seisoskelen kadunkulmassa, toisessa kädessä ylitäysi pussillinen tölkkejä ja toisessa muutama pikku siivu pahvia. Katseemme kohtaavat nopeasti naapurin kanssa, joka kannattelee rikkinäistä jalkalamppua. Yhtäkkiä norkoilumme saa uutta puhtia, kun etäältä kuuluu Für Elise. Kuin jäätelö-auto Suomessa, roska-auto soittaa tunnusmusiikkiaan ilmoittaen saapumisestaan. Auto pysähtyy vain hetkeksi ja sinä aikana ojennamme lajitellut roskat kyytiin. Roska-astioita ei ole taloyhtiöissä, kaduilla tai missään muuallakaan, joten roska-auton käyttäminen on aika lailla pakollista. Ellei siten halua asunnostaan kaatopaikkaa.

Tästä syystä kävellessäni Taiwanin kaduilla ei ole roskaa vaan ne ovat hyvin puhtaat. Silloin tällöin leijailevat kakkahiutaleet muistuttavat sekaviemäröinnin olemassaolosta. Alkeellisen viemäröinnin vastapainona käyttövesi täyttää asetetut laatuvaatimukset. Toki ainoastaan lähtiessään putsarilta, sillä verkosto on vanha ja osin toteutettu tee-se-itse menetelmällä. En siis juo hanavettä, paitsi jos unohdan pitää suuni kiinni suihkussa.

Kaduilla on paljon liikennettä, onhan Taichung miljoonakaupunki. Henkilöautoja ei ole mielettömästi, sillä skootterit ovat ketteryytensä ansiosta suuressa suosiossa. Taiwan onkin kotipaikka sähköskoottereita ja akkujen vaihtoasemia valmistavalle Gogorolle. En varmaan koskaan ole ollut niin innostunut mistään kulkupelistä, kuin saadessani ajaa sähköskootterilla parin korttelin ympäri useita kertoja. Kehittyneisyyden ansiosta ilma on vain niin vähän saastunutta, ettei hengityssuojaimelle ole tarvetta. Tarve tulee vasta kaukokulkeumien mukana Manner-Kiinasta tuulten niin sattuessa.

Paikalliset nuoret ovat tietoisia ilmastoasioista, etenkin opiskelijat. Kampuksella kehitettiin aurinkopaneeleita ja alueella on mädätyslaitoksen prototyyppi. Uutisointia ilmastonmuutoksesta ei ehkä ole niin paljoa, kuin meillä Euroopassa. Tai mistä minä tiedän, kiinaa kun on hieman haastavaa lukea. Kaiken kaikkiaan vaihto täysin erilaiseen kulttuuriin antoi paljon! Jos mielessäsi on edes käväissyt idea vaihtoon lähtemisestä sitä kannattaa harkita vakavasti!

Ykinäkökulmia Delftistä (Alankomaissa)

Teksti & kuvat: Meri Suksi

Ykinäkökulmia Delftistä (Alankomaissa)

Moikka, olen Mertsä ja olin viime syksynä vaihdossa Delftissä, mikä on n. 100 000 hengen kaupunki Rotterdam ja Haagin välissä. TU Delftiä pidetään huippuyliopistona, minkä huomasi ehkä siinä, että kaikki opiskelijat ovat stressaantuneita opiskeluista ja jonottivat kirjaston ulkopuolella aamuisin, että pääsisivät opiskelemaan. Opetus oli itseasiassa aika samantasoisista kuin Suomessakin, mutta tenteistä piti aina saada vähintään 58% oikein, että pääsee läpi. Toki

pakko myöntää, että siellä oli myös todella paljon mielenkiintoisia tutkimuksia. Yliopistosta löytyi mm. rakettiin, Torium-reaktoriin ja sukellusveneeseen liittyviä tutkimushankkeita.

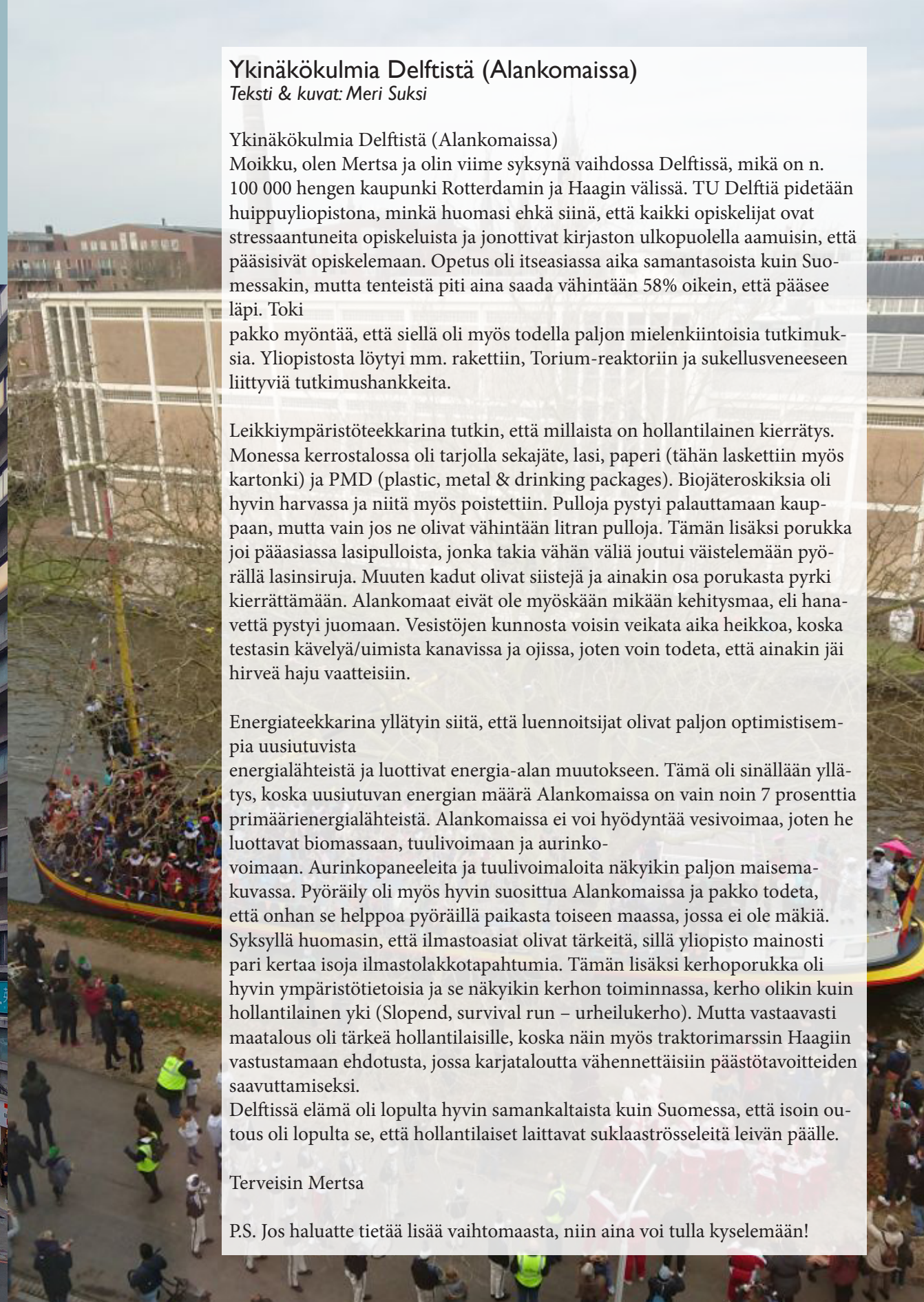
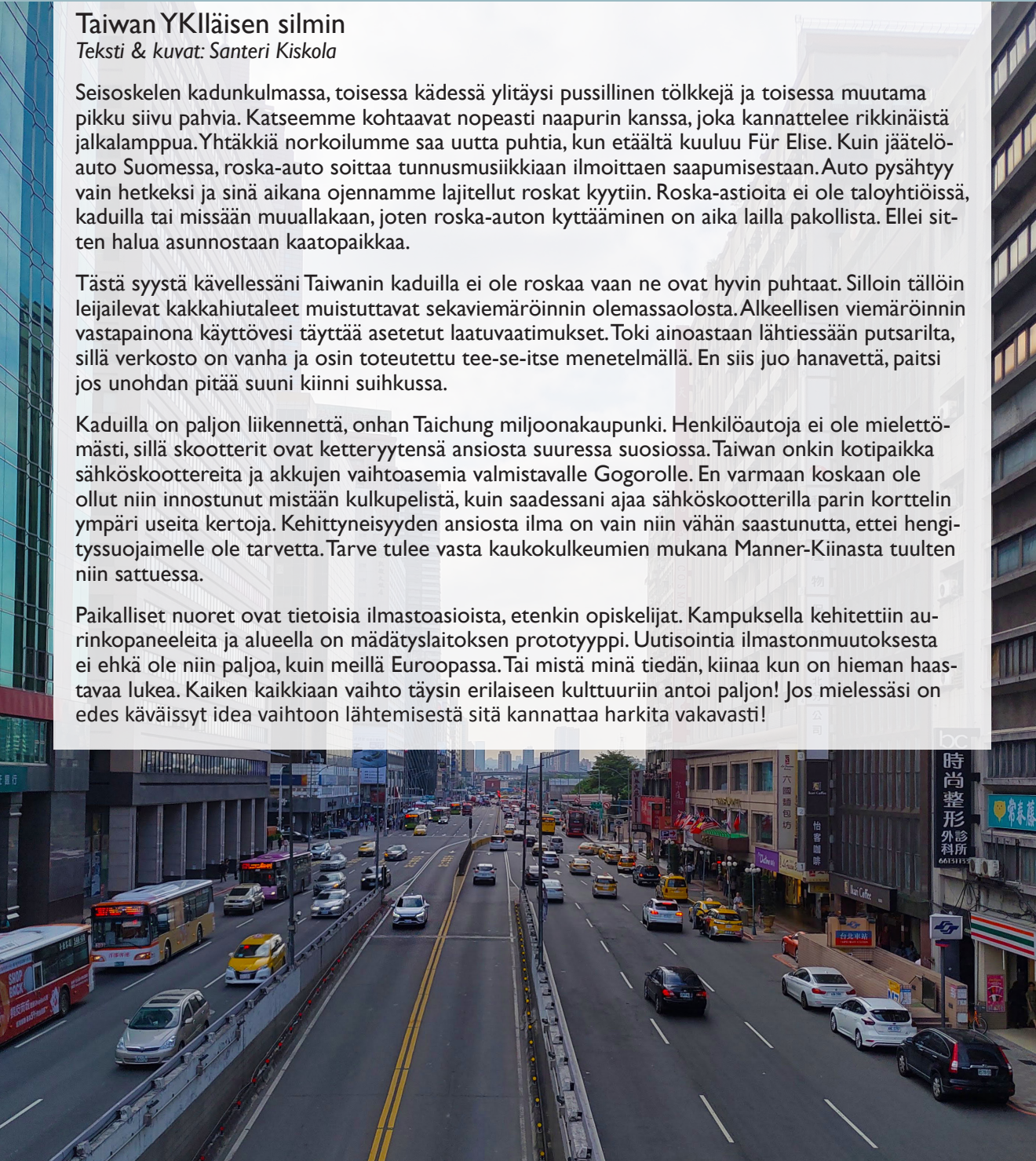
Leikkiympäristöteekkarina tutkin, että millaista on hollantilainen kierrätys. Monessa kerrostalossa oli tarjolla sekajäte, lasi, paperi (tähän laskettiin myös kartonki) ja PMD (plastic, metal & drinking packages). Biojäteroskiksia oli hyvin harvassa ja niitä myös poistettiin. Pulloja pystyi palauttamaan kauppaan, mutta vain jos ne olivat vähintään litran pulloja. Tämän lisäksi porukka joi pääasiassa lasipulloista, jonka takia vähän väliä joutui väistelemään pyörällä lasinsiruja. Muuten kadut olivat siistejä ja ainakin osa porukasta pyrki kierrättämään. Alankomaat eivät ole myöskään mikään kehitysmaa, eli hanavettä pystyi juomaan. Vesistöjen kunnosta voisin veikata aika heikkoa, koska testasin kävelyä/uimista kanavissa ja ojissa, joten voin todeta, että ainakin jäi hirveä haju vaatteisiin.

Energiateekkarina yllätyin siitä, että luennoitsijat olivat paljon optimistisempia uusiutuvista energialähteistä ja luottivat energia-alan muutokseen. Tämä oli sinällään yllätys, koska uusiutuvan energian määrä Alankomaissa on vain noin 7 prosenttia primäärienergiälähteistä. Alankomaissa ei voi hyödyntää vesivoimaa, joten he luottavat biomassaan, tuulivoimaan ja aurinkovoimaan. Aurinkopaneeleita ja tuulivoimaloita näkyikin paljon maisemakuvassa. Pyöräily oli myös hyvin suosittua Alankomaissa ja pakko todeta, että onhan se helppoa pyörällä paikasta toiseen maassa, jossa ei ole mäkiä. Syksyllä huomasin, että ilmastoasiat olivat tärkeitä, sillä yliopisto mainosti pari kertaa isoja ilmastolakkotapahtumia. Tämän lisäksi kerhoporukka oli hyvin ympäristötietoisia ja se näkyikin kerhon toiminnassa, kerho olikin kuin hollantilainen yki (Slopend, survival run – urheilukerho). Mutta vastaavasti maatalous oli tärkeä hollantilaisille, koska näin myös traktorimarssin Haagiin vastustamaan ehdotusta, jossa karjataloutta vähennettäisiin päästötavoitteiden saavuttamiseksi.

Delftissä elämä oli lopulta hyvin samankaltaista kuin Suomessa, että isoin outous oli lopulta se, että hollantilaiset laittavat suklaaströseleitä leivän päälle.

Terveisin Mertsä

P.S. Jos haluatte tietää lisää vaihtomaasta, niin aina voi tulla kyselemään!

YKIläisen mietteitä Malesiasta

Teksti & kuvat: Kaisa Järvinen

Malesia on ympäristöongelmien luvattu maa. Kuulin Malesiassa vaihdossa ollessani paljon kehuskelua siitä, miten länsimaalaisia he ovat. Nähdäkseni länsimaista on kuitenkin omaksuttu lähinnä kulutuskulttuuri, kun taas ympäristöarvoissa tullaan paljon länsimaita jäljessä. Vaih- tokohteeni Universiti Sains Malaysia sijaitti Penangin saa-arella Malesian länsirannikolla, mutta valitettavasti saari ei ole mikään paratiisisaari saastuneen ympäristön takia.

Malesia on maailman suurin muovijätteen maahantuojia. Vuonna 2017 Kiina kielsi muovijätteen maahantuon- nin länsimaista, ja jätetaakan ovat ottaneet harteilleen Malesia, Thaimaa, Indonesia ja Filippiinit. Muovijätteen käsittelylle ei ole kapasiteettia, joten jätteet kipataan satamien lähetyvillä laittomille kaatopaikoille tai poltetaan. Muovin polttamisesta aiheutuu paljon haitallisia terveys- vaikutuksia ympäröiville yhdyskunnille, ja puutteellisten kaatopaikkafasilitteettien takia muovijätettä päätyy myös mereen. Koulu järjestikin rantojen siivousoperaatioita, mutta kahden kerran jälkeen en enää mennyt; tapahtumat olivat enemmän PR-tilaisuuksia ja julkisivun kiillotusta sekä omantunnon puhdistamista kuin oikeasti roskien keräämistä rannoilta. Valokuviiin otettiin jopa rannoilta työntekijöiden keräämiä lehtisäkkejä, jotta näyttäisi että on saatu paljon aikaan.

Jätehuollon ongelmat eivät rajoitu muovijätteeseen. Tein kurssityötä, johon yritin etsiä Malesian kierrätysastet- ta. Niinkin yksinkertaiselta tuntuvan tilasto löytäminen osoittautui odotettua hankalammaksi, ja lopulta löysin luvun vuodelta 2006, kokonaista 5 %. Kokemukseni mu- kaan ainakaan kotitalousjätteen kierrätysaste tuskin on tuota korkeampi, sillä kierrätysastioita ei ollut juuri mis- sään. Monissa kierrätyskeskuksissa on puutteita, ja ratkai- su ongelmiin Malesialaistyyliin vuonna 2019 oli, että näiltä kierrätyskeskuksilta evättiin toimilupa, ja vaadittiin hake- maan lupaa uudelleen tiukemmilla ehdoilla. Tämä tuskin esti harjoittamasta kierrätystoimintaa ilman lupaa.

Malesia on Indonesian jälkeen maailman toiseksi suurin palmuöljyn tuottaja, ja malesialaiset ovat ylpeitä vienti- tuotteestaan. Opiskelin Malesiassa yhden kurssin verran palmuöljyn sekä sago-palmusta saatavan tärkkelilyksen prosessointia ja valmistusta elintarvikkeiksi. Palmuöljy on satoisimpia öljykasveja viljelypinta-alaan nähden, ja siksi sitä on ehdoteltu ratkaisuksi niin nälänhätään kuin ilmas- tonmuutokseenkin biodieselin raaka-aineena. Ongelmia tuotannossa kuitenkin riittää. Sademetsien kaatamisen ongelmat ovat ilmeisiä, mutta vähemmän tiedossa oleva- na haasteena on se, että palmuöljyn puun rungoilla ei ole

markkinoita. Kun palmuöljypuu tulee tuottoisan elämänsä päähän, helpoin tapa hankkiutua eroon puunrungoista on polttaa ne. Tästä syystä Indonesiassa ja Malesiassa on joka syksy ennen sade- kauden alkua pahoja ilmansaasteongelmia. Suomessa ilmanlaatuindeksi (Air Quality Index, AQI) on tavallisesti joitakin kymmeniä, tai näin keväällä katupölyn aikaan AQI-indeksi saattaa ylittää 50 rajapyykin, jolloin ilmanlaatu muuttuu tyydyttäväksi. Malesiassa viime syyskuussa ilmanlaatu oli jopa 250, joka on terveydelle haitallinen ilmanlaatu kaikille ihmisryhmille. Niinä päivinä, kun ilmanlaatu oli erityisen huono, luentoja ei pidetty ja ulkona oleskelua tuli välttää. Myös sertifioi- dussa palmuöljyntuotannossa on ongelmia. Seuranta on puutteellista, ja on hankala varmistua, onko sademetsä ensin kaadettu tavallisen palmuöljyn tuottamista varten, ja sitten vaikkapa 5v päästä muutettu sertifioiduksi palmuöljyplantaasiksi.

Monet entiset siirtomaat ovat taloudellisesti ja poliittisesti epävakaita. Malesiassa puhutaan mel- ko sujuvasti englantia Iso-Britannian siirtomaavuosien seurauksena, mikä kyllä helpottaa asioi- mista huomattavasti. Trooppisella vyöhykkeellä ilmastonmuutoksen vaikutukset alkavat tuntua rajummin, sillä sääolojen muutokset vaikuttavat voimakkaasti maataloudesta ja kalastuksesta riippuvaisiin yhdyskuntiin. Rajun sadekauden takia Malesian itärannikon saaret ovat jo nyt kiinni lokakuun alusta tammikuun loppuun. Malesiassa on kulutuskulttuurin lisäksi omaksuttu yhdys- valtalaiset ravitsemussuosittelut, ja se näkyy jo malesialaisten vyötärönympäryksissä – toisaalta Malesiassa on edelleen paljon aliravittuja puutteellisen terveydenhuollon ja sosiaaliturvan takia.

Ympäristöasioiden saralla on ehkä hieman vaikea löytää Malesiasta positiivisia puolia, mutta oi- keasti mulla oli ihan kivaa vaihdossa. Malesiassa on paljon upeita paikkoja, ja reissasinkin vaihdon aikana lähinnä maitse ja vesiteitse, ja valitsin maanosien välisille matkoille mahdollisimman suorat lennot. Pääkaupunki Kuala Lumpurin ulkopuolella julkisilla kulkuvälineillä liikkuminen on ehkä hieman hermoja raastavaa, mutta halpaa. Suurin anti itselleni vaihdosta oli se, että silmät avautui- vat ympäristöasioille ja niiden sosiaalisille vaikutuksille ihan eri tavalla kuin täällä koto-Suomessa. Suosittelen lämpimästi vaihtoon lähtemistä, erityisesti Aasiaan kauas omalta mukavuusalueelta.

Ps. Jos päätät lähteä Malesiaan, tiedän loistavan vegaanisen falafelpaikan, jota ei kannata jättää välistä ;)

YKlläinen viinillä Wienissä

Teksti & kuvat: Ilona Mattila

Olin vaihdossa Wienissä syyslukukauden 2019/2020. Jätehuolto toimi kaupungissa hyvin, asuntojen läheisyydessä oli mahdollista kierrättää oikeastaan kaikki ja jätekatokset olivat siistissä kunnossa. Kaupungin jätteet poltetaan jätteenpolttolaitoksessa, mikä on itseasiassa myös kuuluisa nähtävyys sen erikoisen arkkitehtuurin takia. Kaduilla oli pääasiassa hyvin siistiä ja roskiksia hyvin. Metrotunneleissa oli usein mahdollista kierrättää esimerkiksi sanomalehtiä sekajätteen lisäksi (sillä useat lukivat metrossa paperista lehteä).

Paikalliset olivat ylpeitä vesihuollostaan ja siitä, että hanavesi on yhtä maailman parhaista. Hyvin samanlaista siis kuin Suomessakin. Hanavettä pystyi siis huoletta juomaan niin kotona, yliopistolla kuin ravintoloissakin. Ilmastoasiat tuntuivat olevan kaupungissa pinnalla, ja muutaman kuukauden aikana törmäsin useisiin tapahtumiin ja mielenosoituksiin ilmastoasioiden puolesta. Kaupungissa oli myös paljon uusia täysin vegaanisia ravintoloita. Wien on kuuluisa suurista joulutoreistaan, joita on kaupungissa joulunalla useita kymmeniä. Joulutoreilla oli käytössä panttijärjestelmä glühwein-mukeille, jolloin ostaessa maksoit pari euroa lisää mukista, ja palauttaessa sait sen takaisin. Muovi- tai kertakäyttömukeja ei siis ollut käytössä! Lisäksi mikäli ostit ruokaa, yleensä ruoka tarjottiin biohajoavissa puisissa astioissa ja aterimissa, ei muovisissa.

Opinnot olivat hyvin samanlaisia kuin Suomessakin, suurin ero oli ehkä se, että useat kurssit järjestettiin blokkimuodossa. Blokkikurssit kestivät muutamasta päivästä pariin viikkoon, jolloin kurssi saatettiin suorittaa kokonaan esimerkiksi kolmen päivän aikana. Tämä oli ihan mukava tyyli erityisesti vaihto-opiskelijalle! Tavanomaisia tenttejä sattui ainakin itselle vähemmän, kuin Tampereella. Kurseilla suosittiin joko suullisia tenttejä, esitelmiä tai muita palautuksia kurssin läpäisemiseksi.

Beach Cleanup -tapahtuma Penangilla

Sisäilmasuodatin 2kk käytön jälkeen, Taichung

Wine and hike -tapahtuma Wienissä

Energiateekkarin kuvakulma Delftistä

Qr-koodin takana video roska-autosta Taiwanissa

Kyykkäpöhinää PoWiCupissa

Teksti & kuvat: Eemeli Pesonen

Se oli yksi ilta, kun kiltahuoneella sievässä pöhnässä pöhistessä keksittiin lähteä lappeen Rannoille. PoWiCuppiin hakemaan pieniä innovaatiohiutaleita kyykkäkautta varten. Jonkun mielestä oli ilmeisesti vielä ympypäivienkin jälkeenkin hyvä idea lähteä uudestaan kohti itärajaa kokeilemaan onnea puukalikoitten viskomisessa, ja olemattoman suostuttelun jälkeen kaikkien muidenkin mielestä idea oli hyvä. Muutaman päivän tai viikon päästä koitti ilmoittautuminen, joka ei tunnustanut YKlläiselle yleensä tuota ongelmia, ja niinhän siinä sitten kävi, että peräti neljän joukkueen voimin me lähdettiin sytyttelemään pieniä tulipaloja Suomen ja Venäjän rajapinnalle.

Jokaisella kyykkäjoukkueella oli vähän omanlainen näkemys siitä, miten pääkallopaikalle kannattaa saapua. Ensimmäisenä Teknon asuntolaan saapui Formatia Klubben ja Hupakot. Matka oli taittunut mukavasti VR:n tarjoamalla kyydillä ja matkan aikana saatiin muun muassa laskea liukumäkeä ja testata ongelmanratkaisukykyä erilaisissa palikkatesteissä junan toisen kerroksen business loungessa. Seuraavaksi majoitukseen saapui Vanhat Laivahomot; jokainen tietysti omalla diplomaattisella äärettömällä palkalla kustannetulla limusiinillaan. Pienet Lärvit kerkesivät vasta seuraavana aamuna paikalle, ja täten myös skippasivat perjantai-illan verkostoitumisaktiviteetit.

Perjantai-iltana ohjelma oli seuraavanlainen: Aluksi pelattiin Pelletin kanssa noin puolikas pääty kyykkää, jonka jälkeen pelivälineet vietiin pois. Seuraavaksi siirryttiin Pelletin kiltahuoneelle dinnerille syömään aikaisemmin hankitut ideointia stimuloivat roiskeläpät ja kolmiolivat. Tästä jatkettiin kampuksen G-baariin viettämään iltaa. Baarissa porisi valtava mahdollisuuksien energia, mutta valitettavasti se oli aivan täynnä. Nopeasti iteroitiin loppuillaksi hätäplääniä, ja tultiin siihen tulokseen, että jatketaan majoitukselle harrastamaan seuraleikkejä. Siellä lanseerattiin eräänlainen viestipongi, jossa juostiin ympäri majoitusta pelaten samaan aikaan kahta beer pong -peliä. Yleensä tällaisen pointti on tutustuttaa uusia ihmisiä toisiinsa, mutta tässä kohtaa pelaaamassa oli enää Formatia Klubben ja Hupakot, joten pääpaino taisi jäädä lämpimän Koffin ja

Gambinan juomiseen. Muiden jo siirryttyä nukkumaan, Laivahomot päättivät vielä yön pimeydessä baarista saavuttuaan testata boom boxinsa toimivuutta. Erittäin ajattelevaista toimintaa, sillä olisihan se inhottavaa aamulla huomata, että YMCA:ta ja muita ajattomia diskohittejä ei saakaan kuulumaan. Kaikkien onneksi laite kuitenkin toimi erinomaisesti, ja tästä jatkettiin hyvillä mielin kahden tunnin virkistäviä yöunia ennen itse pääpäivää.

Kyykkäpäivä me otettiin oppimistapahtumana. Tarkoituksena oli nähdä minkälainen pöhinä ja pelityyli ulkopaikkakuntalaisilla on, kokeilla itse uusia strategioita ja tietenkin jakaa omaa tamperelaista kyykkätietämystä maailmalla. Koitettiin muun muassa neuvoa vastustajia ”heittämaan paremmin”, ”heittämaan täysimpää” ja ”tähtäämään enemmän kyykkiä kohti”. Eivät kuitenkaan näyttäneet ottavan neuvosta vaaria ja Hupakoita lukuunottamatta kaikki YKlläiset joukkueet pääsivät alkusarjasta jatkoon. Ja

Hupakoiden puolustuksena; ei heitä voi alkulohkoon jäämisestä syyttää, kun heidän epäonnekseen samaan lohkoon sattui neljä totaalisesti dominoivaa punapaitaista komeaa herrasmiestä.

Jatkopeleissä mietittiin, että voittamista varten täytyy alkaa jo ajatella vähän enemmän ”outside of the kyykkäkenttä”. Taisi siinä sitten Lärveillä myös muutama karttu lentää outside of the kyykkäkenttä, sillä enää Klubben ja Laivahomot jatkoi pelaamista ensimmäisen jatkopelin jälkeen. Viimeisenkin YKlläisen joukkueen pelit päättyi, kun puolivälierissä vastaan tuli Formatia Klubbenia Hiukkasen parempi Motivaatioryhmä ja VLGAY:n voitti kahdella pisteellä Juovu Ksii. Tähän mennessä Formatia Klubbenin taktiikka oli ollut kaljakellotus ennen jokaista peliä (anna vastustajan tietää). Ensimmäinen pääty MOT:ia vastaan näytti kuitenkin niin lohduttomalta, että Klubben päätti kellottaa lisää. Yhteensä kolme kaljaa kellotettiin pelin aikana, joten syy häviöön saattoi sittenkin olla jossain muualla. Allekirjoittanut veikkaa puolueettomasti, että syy häviöön oli silmiin paistava aurinko molemmissa päädyissä, vastatuuli sekä vanhentunut Koff.

Tamperelainen Motivaatioryhmä jatkoi Formatia Klubbenin musertamisen jälkeen ihan finaaliin saakka. Vastassaan heillä oli Armatuurilaisia, jotka Lappeenrantaan joukkueeksi tarjosivat kelvollisen vastuksen. Lappeenrannan selän katkaisi kuitenkin menossa täysillä mukana oleva tamperelainen yleisö. Myös muutaman kannustajan selkä meinasi katketa kentän reunalla nähdessä ihmispyramidista, josta Gizan alienitkin olisivat olleet ylpeitä. Ja siis, niin kuin arvata saattaa, Motivaatioryhmähän sen voiton vei. Yleisö ei valitettavasti pelin jälkeen löytänyt toria.

Alkoholia oli joku selkeästi pelien aikana unohtanut juoda, koska sitä tuntui majoituksen välimyymäläillä vielä löytyvän. Jatkoille baariinhan omia juomia ei saanut viedä, joten kaikki oli juotava ennen sitä. Jatkoille siirryttiin majoituksesta Lappeenrannan Lahden teknillisen LUT yliopiston kehittelemällä teleportilla. Tässä tekstissä on turhaa avata sen tarkemmin teleportin teknistä toteutusta, mutta sen verran voi sanoa, että siihen liittyy vodka ja Fuck the Dealer.

Jatkoilla tarkoitus oli juoda yksi annos ja poistua (ns. Portion & Pois -tekniikka). Porukka juuttui kuitenkin kuuntelemaan jotain hämmäntävää livebändiä ja ilta venyi yllättävän pitkäksi. Henkilökohtaisesti voin sanoa, että olisin kuunnellut mieluummin kolme tuntia YKIn laulamaa Bohemian Rhapsodya, mutta tulipahan koettua.

No mitä sitten reissusta lopulta opimme? Ainakin sen, että kyykkä aiheuttaa aamupahoinvointia, matka lappeen Rannoista Tampereelle on yllättävän pitkä ja Rasputtimen koskenkorvalaulun Lappeenrantasäkeistö pitää paikkansa.

MM-kyykkäreportaasi

Teksti & kuvat: Neela Walin & Marikki Heiskanen

On aika herätä yhteen vuoden suurimmista päivistä. Ilmassa on suuren urheilujuhlan tuntua, kun kävelen kohti joukkueeni aamuista kokoontumista mimosien äärellä. Matkallani törmään useaan vaeltaajaan, jotka ovat selkeästi itsekkin matkalla kohti Akateemisen kyykän MM-kisoja.

Mimosa-perinteen jälkeen on aika valmistaa kisapäivän eväät (betoni) ja lähteä kohti pelikenttiä kannustamaan yleisessä sarjassa pelaavia YKIn joukkueita. Valitettavasti ensimmäisissä peleissä koko joukkueemme huutelu ei ole lähelläkään toivottua tasoa, johtuneeko betonin puutteesta.

Vihdoin omat pelimme alkavat ja pääsemme laittamaan PoWiCupissa hioutuneet taitomme koetukselle. Huutelumme toimii tässä vaiheessa jo niin hyvin, että alkusarjassa kaatuvat kaikki joukkueet. PoWiCupista oli selkeästi kerätty jotain taitoja, sillä alkusarjassa kaatui myös joukkue kyykän luvatus maasta, Oulusta. Betonin voima on selkeästi alkanut vaikuttaa. Pelien aikana pääsimme myös jälleen kerran ihastelemaan YKIn yhteisöllisyyttä, kun pelejämmä saapui seuraamaan yhä useampi tuttu kasvo.

Kyykkäpäivänä on hyvä tehdä tuttavuutta myös uusien ihmisten kanssa ja vätkyille eksyikin joukko uusia tuttavuuksia. Valitettavasti kumpikaan allekirjoittanut ei virallisille jatkoille päätenyt, mutta meillä on erittäin luotettavaa tietoa jatkosten tapahtumista muilta joukkueen jäseniltä.

Päivän aikana oli ehdottoman tärkeää pitää huolta joukkueen energiatasoista, mikä hoituikin erinomaisesti Newtonin hernekeitolla (joka ei tänä vuonna yllättäen ollutkaan vettä herneillä), sekä päivän hittituotteella, jo mainitulla betonilla. Jokaiselle kyykkävuodelle on keksittävä uusi tehojuoma, joten rohkenemmekin paljastaa betonin reseptin tässä kaikessa komeudessaan. Laite-taan hyvä kiertämään ja mennään eteenpäin:

0,5 l maitoa
0,5 l vaniljajäätelöä
1/2 pakettia oreoita (valkoinen mömmö poistettu)
minttuviinaa oman maun mukaan (lisempää)

Te ette kysyneet - YKI-bändi vastaa

YKillä on kautta aikojen ollut huikeita tapahtumia, joista kertoillaan legenda vielä vuosien päästä, mutta mikä tekee YKIn tapahtumista niin ainutlaatuisia? Yksi ehdottomista YKIn tapahtumien kulmakivistä on tietenkin livemusiikki, jota on jo vuosia tarjoillut vaihtelevilla kokoonpanoilla mikäs muukaan kuin YKI-bändi! Jotta saadaan bändinkin ääni kuuluviin muuten kuin esim. allekirjoittaneen paskoilla välispiikeillä Kellarihumpassa, esitimme muutaman kysymyksen ykibändiläisille kautta aikojen:

1. Parhaat keikkamuistot?
2. Parhaat treenimuistot?
3. Terveiset tulevaisuuden YKI-bändiläisille:

1. Klubin lavalla soitetuissa Ei Tipuissa on ollut aivan älyttömän siistiä vetää. Yks lemppari on kanssa Titen vujut keväältä 2019, Kangasalan Pirtti oli keikkamestana täydellinen, miksaaja oli onnellisella fiiliksellä ja soitto kulki mukavasti. Tai sit YKI-yleisön reaktio kun zynzyn tai valgee mersu lähtee soimaan Humpassa. Tietty mieleen jää parhaiten kaikki oheishärväily bakkäreillä ja jatkoilla keikkojen jälkeen, tässä porukassa on ollut älyttömän hauskaa aina.

2. Lattialle kuulosuojaimet päässä lahoava pegu joka virkooa vasta Inarinjärven kohdalla. Yölliset ja aamukuuden treenit, kun kiroaa elämänvalintojaan mut lopulta onkin ihan kivaa. Tuntuu, että etenkin kuluneen vuoden aikana (syksy 2018-) on ollut valtavan hyvä meininki. bändin sisäinen dynamiikka toimii ja jengillä on hauskaa.

3. Olkaa kivoja ja ymmärtäväisiä toisillenne ja tehkää joku eepinen potpuri. Oon kuullu juttua, että Juha Tapio ja Tommi Läntinen toimis hyvin yhteen.

- Palle, koskettimet, syksy 2017 ->

1. Killing in the Namen soittaminen kellarihumpassa, Cupolassa soittaminen topless
Töppäys: soolo väärästä sävellajista humpassa
2. Aina oli hauskaa!
3. Ei se oo niin vakavaa ;)

- Saku Jii, Skeba, 2016-2017

1. Parhaiten on jäänyt mieleen 2017 Kellarihumppa, jossa yleisöä oli about 50 miljoonaa. Soitimme Levotonta Tuhkimoa, joka on aika yksinkertainen ja tylsä biisi soittaa, mutta yleisö räjähti ja filis tarttui minuun. Varmasti elämäni parhaita hetkiä. Samalta keikalta myös meemiversio Hengailaan-biisistä oli ebin. Cupolan keikka oli myös jees, koska Cupolan backstage.
2. Ei oo mitään erityistä jäänyt mieleen, mutta hauskaa oli kyl aina.
3. Ihan sama mitä soitat, yleisö on kännissä.

- Leo Mäntynen, Kitara, huuto ja örinä, 2015 syksy? - 2017 kevät

1. Kun yleisö räjähtää meemibiisien alkaessa. Ei Tiput Pakkahuoneella, Rick Roll playbackinä, Poroble-mayhemit, roudaaminen kello viiteen aamulla erään teatterikillan vujujen jälkeen...“:D” Parasta on kun bändi soittaa hyvin yhteen ja yleisö on täysillä mukana ☐
2. Kun pää räjähtää Jari Sillanpään alkaessa. Pitkään ja/tai pommiin nukkuminen. Talon aamupala “à le coq” toimitettuna wappureeneihin.
3. Eka kerta jännittää aina, mutta kokemus palkitsee. Bänditoiminta on helppoa, mutta kivaa! Jostain ihmeen syystä sitä jaksaa roudata kerta toisensa jälkeen muutaman tunnin yönillä. Yleensä yleisö kyllä palkitsee soittajan joko moshpitillä tai rintaliiveillä tai hymyilemällä kivasti ja huutelemalla hävyttömyksiä lavalle.

- Iiro, Rummut. Alkuaikoina näppäilin bassoa, kunnes bändin parempi rumpali omi sen soittimen itselleen, playback-laulu, 2018->

1. Kaikki keikat oli omalla tavalla parhaita, mutta sanotaan Kellarihumppa vm 2016. Sekä bändi että yleisö viihty erittäin hyvin.
2. Treeneissä meni aina aika ihan hujauksessa. Paljon musiikkia ja iloa taitavien muusikoiden kanssa.
3. YKI-bändi on erittäin mukavaa hommaa, suosittelen!

- Malla Sipilä, laulu, 2016-2017

1. Vuoden 2012 Porobleissä vedettiin viimeisenä biisinä Justin Bieberin Boyfriend. Mieleen ovat jääneet Masun yleisöstä kovaan ääneen huudetut sanat: "Ai homoin biisi viimeisenä?!" Myös vuoden 2013 encorena vedetty Rollin oli älytön!!
2. Se kun Jaakko Kuronen tuli ensimmäistä kertaa saksofoninsa kanssa treenikselle ☐
3. Jos löydätte jostain hyvän synan soittajan, niin pitäkää siitä kiinni kynsin ja hampain!

- Matti "Isoreisi" Lassila, Laulu, 2012, 2013 ja 2015

1. TVIKn 50:llä oli hauska soittaa pelkkiä 50-luvun biisejä asianmukaisesti pukeutuneena. 2011 Porobleissä soitettiin Salkkareiden tunnari ja kova salkkarifani Venhon Antti oli tehnyt sinä tuubapaskamaisen salkkariäänitteen introksi. Vappuna 2012 meillä oli 3 keikkaa noin viikon sisään (Ei-Tipu, Kellarihumppa ja Palawaihtarit). Kaikilla keikoilla todistettavasti paikalla olleet saivat Emäpersti-haalarimerkin. Niitä meni n. 15 kpl. Hauskoja mieleen jääneitä biisejä keikoilta ovat mm. funk-versio biisistä Kun mä tulin Sysmään jossa oli vähintään 5 minuutin jäätävä soolo Petri Saikkoselta, Ympäristöteekkaripäivillä 2011 soitettiin rakkausteemalla josa näkyi myös rakkaus luontoon kappaleissa Kuusamo sekä Varrella virran. (Meillä oli myös bändipaidat joissa luki Mature Lovers, joista M-kirjain oli yliviivattu ja korvattu N-kirjaimella. Vai oliko se toisinpäin!?) Myös Nakkivene on jäänyt mieleen kuten myös Janos Valmusen Sademies. Aikoinaan meillä olikin ideana soittaa random biisejä vaikka yleisö ei aina niistä niin nauttisi. Myös teemabiisinä oli vuosina 2011 ja 2012 joka keikalla Klamydian Aku Ankka joka oli yksi-bändien isän Topi Karjalaisen päänäpintymä. Karjalaisen Topista tuli mieleen myös että yksi-bändissä oli ainakin vuoteen 2015 asti joka vuosi vähintään yksi entinen, tuleva tai nykyinen ykin pj, käsittääkseni myös myöhemmin. Mature Loversissa meitä taisi olla 4 kpl. Pakko mainita vielä TTSS joka oli vielä 2010 luvun alussa melko pienellä toiminnalla oleva kerho. Meillä oli yhtenä vuonna reilut kymmenen keikkaa mikä toi TTSS:lle yli puolet vuoden vuokratuloista. Siitä alkoi myös tuon seuran nousu ja nykyäänhän siellä on aika ammattimaista meininkiä.

2. Vakivuoro vuosina 2010-2013 oli maanantai 21-24. Eli melko väsyneenä sai aina treenien jälkeen tallustaa kotiin. Joskus jopa vahvaria Lukonmäkeen kantaen. Yksittäisenä reenikokemuksena on mieleen jäänyt reeni joista en muista mitään. Syynä oli se että syksyllä 2012 oli Huumassa Kiltaneuvoston voiteluilta ja ilmaiset shotit tunnin ajan. Lähdin "muutaman" shotin jälkeen reeneihin ja matkalla poikkesin pomppimassa edellisen vuoden yksi-fuksien pomppulinna. Luovat kitarasoolot olin kuulemma soittanut.

3. Pitäkää hauskaa ja muistakaa soittaa myös niitä biisejä mitä haluatte eikä niin paljon sitä mitä luulette yleisön haluavan kuulla. Omasta toisesta yksi-bändikokoonpanosta syksyltä 2012 jäi itselleni 4 parasta kaveriani joiden kanssa keikkailimme edelleen aktiivisesti A One Night Band nimellä.

- Pertti Tapiainen, Laulu, kitara, basso, 2011-2015

30

1. Kellarihumppa 2014?!, Ei Tiput
2. Ylipäätään TTSS treenis ja härskit julisteet seinillä.
3. YKI-bändi on jumalainen kokemus! Tod. näk. paras ratkaisu, minkä olette elämässä tehneet, jos liitytte.

- Jaakko Kuronen, Saksofoni, 2014-2015

1. Tupsulan keikka 2018 jonka soundchekissä lauloin ekaa kertaa mikrofoniiin. Myös lappeen_ Rannoilla keskellä yötä treeniksellä esitetty humppakeikka jäi mieleen.
2. Pegu nukkumassa wappuna treeniksen lattialla, tai samoihin aikoihin pidetyt treenit joiden aikaan Essi oli vielä toista vuorokautta hukassa Tupsulan jatkoilla.
3. Aamukuuden treenit on yllättävän suositeltava konsepti.

- Venla Vilhonen, suu, 2018 ->

Bändin nimiä kautta aikojen

- 2005 ET!: Duck Hunt
- 2006 ET!: Duck Hunt
- 2007 PB: The Koffspring
- 2010 ET!: Kukko suuhun!
- 2011 ET!: Tiputus
- 2011 KH: Bubba Smith & The Sunshine boys
- 2011 PB: The Piparileipurit
- 2012 ET!: Tuhkamunat
- 2012 PB: Poro ja Kolari
- 2013 ET!: The Eastern Easter Easyriders
- 2013 KH: Kristian Rintala ja Twister
- 2013 PB: KiLi(ti)sevät kulkuset
- 2014 ET!: Puukko-Jussi & Tapiaiset
- 2014 KH: Puukko-Jussi & Tapiaiset
- 2014 PB: ei bändiä
- 2015 KH: Humppaorkesteri Varhaiseläkeläiset
- 2015 PB: Poronkusen Polttamat
- 2016 KH: Annukka Miilumäki ja Tanssiorkesteri Vääriskoski
- 2016 PB: Riku ja tupsuhirvet
- 2017 ET!: Riku Tipu Big Band ja julkinen kana
- 2017 KH: Klapilla päähän ja Kompostiin
- 2017 PB: Jan Carillo ja mansikkahillot
- 2018 ET!: Pegu ja puput
- 2018 KH: Aslakin pallit
- 2018 PB: Veli-Petteri ja punakuonot
- 2019 ET!: Tanssiorkesteri Mämmit lattialla
- 2019 KH: Palle ja paukkuvat henkselit
- 2019 PB: Antti and the Antlers

*Klubin bakkärillä sauna oli kylmä,
mutta olut lämmin*

